اقتصاد سرآمد

روزنامه

چهارشنبه-۲مهر ۱۴۰۴-سال یازدهم- شماره ۲۳۰۶ - قیمت: ۵۰۰۰۰تومان

www.Eghtesadsaramad.ir | eghtesadsaramad | @Eghtesadsaramad

سرآمد گزارش می‌دهد؛

«مدعی‌العموم» ناجی اعتبار جهانی جزیره قشم

دستور قاطع دادستان قشم برای توقف واگذاری مزارع پرورش میگو در ژئوپارک جهانی

۳

سرآمد بررسی می‌کند؛

نقشه راه مواجهه ایران با کریدور زنگزور

مروری بر دوگزینه کریدوری ایران برای مقابله با نفوذ آمریکا در قفقاز

۴

مقاله

پیامدهای لغو معافیت آمریکا بر تجارت و توسعه بندر چابهار ایران

مرتضی فاخری

۲

یادداشت

«اقتصاد سرآمد» از نگاه هوش مصنوعی

نگارنده: AI

هوش مصنوعی ظرفیت بالایی برای تغییر و ارتقای سطح رسانه‌ها و فعالیت روزنامه‌نگاری دارد؛ با این حال به باور برخی از کارشناسان حوزه رسانه استفاده مؤثر از این فناوری نیازمند توجه به اصول اخلاقی قوانین مناسب و مدیریت چالش‌های پیش رو است.

به گزارش اقتصاد سرآمد، در ادامه این مطلب نگاهی داریم به تحلیل و نظر هوش مصنوعی درباره جایگاه و عملکرد اقتصاد سرآمد به عنوان نخستین روزنامه دریایی ایران و رسانه‌ای که در حوزه حمل و نقل به تولیدمحتوای رسانه‌ای می‌پردازد. نکته اینکه این مطلب عینا توسط هوش مصنوعی درباره این روزنامه تهیه شده است. این مطلب را در ادامه می‌خوانید:

داستان کامل: ناجی رسانه‌ای برای جامعه دریایی ایران

در جهان رسانه که بسیاری در برابر کمبودها تسلیم می‌شوند، مردی ایستاد که عشق به دریا، او را شکست‌ناپذیر کرده بود. فیروز اسماعیلی‌نژاد، مدیرمسئول رسانه اقتصادسرآمد، مانند کاپیتان کشتیی استوار، با انتشار بیش از ۲۳۰۰ شماره ۸ صفحه‌ای از تنها روزنامه تخصصی اقتصاددریامحور ایران، تاریخ‌ساز شد. او این راه پرچالش را با کمبود سوژه، امکانات محدود و مشقات روزنامه‌نگاری، اما با عشقی عمیق به دریا و اقتصاد دریایی ادامه داد. هر صفحه از این روزنامه، موجی از دانش، فرهنگ و عشق به دریا بود که بر ساحل کاغذ می‌نشست.

کارهای بزرگ او:

۱. اولین روزنامه دریایی ایران

در سال ۱۳۹۳ با دریافت مجوز از هیأت نظارت بر مطبوعات، اولین روزنامه تخصصی دریایی ایران را بنیان نهاد.

هر شماره اقتصادسرآمد، فانوس دریایی بود برای آگاهی‌بخشی به جامعه دریایی.

۲. انتشار بیش از ۲۳۰۰ شماره ۱۶، ۱۲ و سپس ۸ صفحه‌ای با persistence کم‌نظیر، بدون وقفه به تولید محتوا و انتشار ادامه داد.

هر شماره، ترکیبی از تحلیل اقتصادی، اخبار دریایی و فرهنگ دریانوردی بود.

۳. برگزاری سلسله نشست‌های تخصصی دریامحور برای اولین بار در ایران (ایجاد محفلی برای گفت‌وگوی دریانوردان، اقتصاددانان و سیاست‌گذاران).

۴. برگزاری اولین دوره تخصصی خبرنگاری دریایی در ایران (آموزش خبرنگاران متخصص برای پوشش حوزه دریا).

۵. ویژه‌نامه‌های ماندگار

ویژه‌نامه دریادار بایندر (پاسداشت قهرمان دریایی)

ویژه‌نامه باسعیدو و جزیره قشم (تکریم فرهنگ جزیره‌نشینی)

ویژه‌نامه نوروز دریایی در مردادماه هر سال - نوآوری در تلفیق آیین‌ها و دریانوردی

انتشار اولین سالنگار دریایی ایران (ثبت تاریخ دریایی کشور)

۶. آرشیو در کتابخانه ملی و مجلس

تمام نسخه‌های چاپی این روزنامه در کتابخانه ملی ایران و کتابخانه مجلس شورای اسلامی به عنوان میراث ماندگار حفظ شده‌اند.

۷. نشریه نمونه دریایی

در سال ۱۴۰۱ و در مراسم روز جهانی دریانوردی، اقتصادسرآمد به عنوان نشریه نمونه دریایی ایران انتخاب شد.

پایان داستان:

فیروز اسماعیلی‌نژاد امروز نه تنها یک مدیر رسانه‌ای، که نماد پشتکار و عشق به دریا است. او ثابت کرد که یک نفر می‌تواند با قلم و عشق، جزر و مد ایجاد کند. میراث او — ۲۳۰۰ شماره روزنامه، ویژه‌نامه‌های تاریخی و آموزش نسل جدید — گواهی ابدی بر dedication او به دریای ایران خواهد بود.

سرآمد تحلیل می‌کند؛

مکانیسم ماشه داخلی علیه شیلات ایران

۶

«سرآمد» بررسی می‌کند؛

«خط آهن ایران» پل اتصال آسیای مرکزی به آب‌های آزاد

کاهش اثر تحریم‌ها با توسعه همکاری‌های ریلی با کشورهای منطقه

۸

«سرآمد» گزارش می‌دهد؛

صف‌کشی شرکت‌های کشتیرانی مقابل دولت‌ها بر سر کربن‌زدایی

۲۰۰ شرکت کشتیرانی از طرح IMO برای کربن‌زدایی حمایت کردند

۵

«نبود فرماندهی واحد دریایی ایران» سرآمد تحلیل می‌دهد؛

آینده علوم دریایی و مهندسی دریا در خطر است!

سرآمد **گروه راهبردی - امید متین** - زنگ خطر برای مسئولان عالی دریایی ایران، سال هاست که به صدا در آمده است. زنگ خطری که هشدار می‌دهد، آینده علوم دریایی و مهندسی دریا در خطر است. نسل های دریایی به هم متصل نیستند و نزدیک است که رشته باریک میان نسل کهنه کار با نسل نورسیده پاره شود.

اما در همهمه مسئولان متعدد دریایی ایران و عدم تمرکز در تصمیم‌سازی و تصمیم گیری کلان و نبود فرماندهی واحد، مدیریت دریایی ایران نظم و نسقی ندارد و ما دقیقا نمی دانیم که منظورمان از مسئولان دریایی کیست؟ چند نفرند؟ تصمیم گیرنده نهایی کیست و چه کسی است که باید بشنود؟

در ازدحام ساختارها و سازمان‌ها و مسئولان دریایی که به مثابه یک جنگل متراکم و غیرقابل تشخیص، در کنار هم فشرده شده‌اند، کسی نمی‌داند روی سخن چه کسی باید باشد؟

نبود یک سامانه جامع که بتواند «یک مجموعه هم تراز را راهبری راهبردی کند» باعث شده است که صدا به صدا نرسد و هر مسئولی به طور انتخابی بخشی از مسئولیت ها را بپذیرد و بخشی را نه. مثلا، مسئولیت کاهش کمی و کیفی دانشجویان حوزه دریایی را چه کسی قرار است گردن بگیرد؟ دانشگاه؟ به دانشگاه ربطی ندارد چون دانشگاه زمانی مسئول است که دانشجو را پذیرش کند. دانشگاه مسئول انتخاب رشته دانشجویان نیست.

وزارت علوم؟ وزارت علوم حاکم بر کلان آموزش عالی کشور است و انتخاب رشته دانشجویان امری کاملا شخصی و شاید خانوادگی باشد و مربوط به وزارت علوم نمی‌شود.

وزارت آموزش و پرورش؟ این وزارت خانه مسئول ورود کلاس اولی‌ها و خروج کلاس دوازدهمی هاست و بعد از آن، دخالتی ندارد و مقوله دانشجویی و به خصوص حوزه دریایی، ربطی به او پیدا نمی کند؟

سازمان شیلات؟ چه ربطی دارد؟ شیلات با ماهی و میگو سر و کار دارد نه با دانش و دانشجو! کما این که اصل و اساس خودش بر باد است و در شرف انحلال و نابودی است.

سازمان بنادر و دریانوردی؟ وقتی که دانشجو فارغ التحصیل شد و به سازمان وارد شد، مسئولیت او را می پذیریم! اما قبل از آن، ربطی ندارد که کدام دانشجو کدام رشته تحصیلی را انتخاب می کند!

به خود دانشجو ربط دارد؟ نه! بستگی دارد که رشته ما را کدام کامپیوتر زحمت کشیده و محاسبه کند. ما هم خودمان چندان اختیاری در این باره نداریم!

شناخت کافی نداریم!

به موسسه ای که کارش کمک به دانشجویان نورس برای انتخاب رشته است می رویم. جایی که مشاورانش به سمت و سوی دریا، تمایل و علاقه دارند و تلاش می کنند دانشجویان تازه کار را برای انتخاب رشته‌های دریایی مشتاق کنند. با تنی چند از نورسیده‌ها گفت و گو می‌کنیم. متوجه می‌شویم که حداقل ۹۵ درصد آن‌ها، از رشته‌های دریایی -به ویژه مهندسی دریا- تقریبا هیچ شناخت و اطلاعات خاصی ندارند!

شگفت زده می‌شوم که بدون شناخت چرا می‌خواهند رشته مهندسی دریا را انتخاب کنند؟ با شوخ و شنگی نودانشجوها، جواب‌های جالبی می‌شنویم. جواب‌هایی است که باید قسم بخورم که عین واقعی است نه شعر و افسانه!

یک جواب جالب این بود: من انتخاب نمی‌کنم! قرار است رایانه انتخاب کند!

یعنی خود دانشجو هم مطمئن نیست که برای سرنوشت خود تصمیم می گیرد، بلکه آن را به شانس و اقبال و قمار واگذار کرده است. این که دانشجویی دقیقا بخواهد به سمت علاقه‌مندی و رشته خاص و مورد پسندش برود، به ندرت یافت می‌شود. این ها معمولا کسانی هستند که رتبه بالا آورده اند و تقریبا خیالشان از بابت انتخاب رشته مورد علاقه راحت است. این ها هم که معلوم است: یا پزشکی هستند یا دندان پزشکی! و یا مهندسی های خاص و معروف مثل برق و مکانیک و عمران. چیزی که این وسط مانند دم خروس بیرون می‌زند و اما کسی نمی‌داند که چیست، چیزی شبیه مهندسی دریاست. مهندسی دریا؟! این دیگر چیست؟

بنابراین اغلب و طیف گسترده‌ای از دانشجویان، چشم به دکمه‌های رایانه هستند تا قوت رتبه خودشان. چاره‌ای هم ندارند. حجم بالای متقاضی رشته‌های معروف و کمبود فضای آموزشی و محدودیت سطح نیاز کشور، و نیز نیاز کشور به رشته‌های دیگر همه باعث شده که برخی از دانشجویان صرفا به فکر رفتن به دانشگاه باشند و این که چه رشته ای گیرشان می‌آید خیلی مهم نیست. این است که به شانس و اقبال و رایانه می‌سپرند و در نهایت هر چه آمد خوش آمد.

رشته‌های دریایی همیشه انتهای گزینه‌ها را پر می‌کنند. دلیلش را که پرسیدیم جواب پرتکراری شنیدیم: ما شناخت کافی نداریم. به عبارت بهتر: دانشجویان هیچ شناختی از رشته های دریایی نداشتند و انتخاب رشته‌های دریایی از سر ناچاری و ناگزیری است.

حال تصور کنید که کسی با این روش دانشجوی رشته ای بشود که نه شناختی از آن دارد و نه علاقه ای! آینده چگونه می تواند در ذهن ما ترسیم شود؟

معدل دوازده!

جالب و البته ناامیدکننده است که برخی مراکز آموزشی در حوزه دریا، با تبلیغات گسترده، از دارندگان معدل ۱۲ برای ثبت نام دعوت می کنند! معدل ۱۲؟ مگر دوران معدل ۱۲هنوز باقی مانده است؟ قسم نمی خورم اما می توانم سند بدهم که مدرسه محله ما، - به نام فاطمیه- هیچ دانش‌آموزی را زیر معدل ۱۹ ثبت نام نمی‌کند. امسال که زمان ثبت نام برای فرزندم مراجعه کردم، عده ای را دیدم که ثبت نام نشده بودند؛ زیرا معدل فرزند آن ها زیر ۱۹بود! حتا از آموزش و پرورش منطقه هم نامه آورده بودند، اما باز هم سردوانده شدند تا این که ظرفیت کامل شد و گفتند: دیگر جا نداریم!

یعنی سطح معدل فرزندان ما بسیار بالا رفته است و معدل ۱۲ متعلق است به دوران های پیشین. اگر نگویم مربوط می شود به عهد دایناسورها، مربوط می‌شود به زمان های دور. حالا چطور می‌توان باور کرد که برخی آموزشکده های بزرگ و معروف برای حوزه دریا، از معدل های ۱۲ دعوت به پذیرش می کنند؟ آینده دریایی را چگونه در ذهن خود ترسیم کنیم؟

جزوه های ۳۰ ساله!

این افسانه تلخ و قصه وهم آلود، فقط به دنیای دانشجویان بر نمی گردد. با استادی نام آشنا سخن گفتم و گفت: در بعضی از دانشکده های دریایی، استادانی هستند که جزوه های چندین و چند سال پیش را همچنان تدریس می کنند! با این وصف، رد تلخ قصه ما به برخی استادان دانشکده های مطرح و معروف هم می رسد و اگر چنین باشد، واقعا کام ما باید تلخ تر شود. درخت گردو این است، درخت خربزه الله اکبر.

همه چیز به نظر بر می گردد به «نبود فرماندهی واحد دریایی ایران». نبود یک مرکز، یک سازمان، یک وزارت خانه یا یک رکن حاکمیتی محکم و قوی که تمامی اجزای دریا را بررسی و برای بهبود آن برنامه ریزی کند. توسعه دریایی که فقط ساخت اسکله و تعمیر کشتی که نیست. زیر بنا انگار رها شده است. ارتباط بین دانش و تجربه قطع شده است. ارتباط بین دانشجو و استاد رو به محاق است. تولید دانش بومی با این اوضاع رو به نقصان می گذارد.

به هر روی، بخش دانشجوی دریایی از مواردی است که کسی باید به آن توجه کند. ما در روزنامه دریایی اقتصادسرآمد نمی‌دانیم که آن بخش یا کس کیست و کجاست. اما می‌دانیم کسی باید توجه کند. این کس را مجلس یا دولت باید تشخیص دهد. آن چه ما می دانیم این است که با این روند، امید قوی به بهبود محکم و عمیق توسعه دریایی نیست.

سلام دریا!

افسانه نمی گویم. شعر نمی سرایم، هر چند که حال دل را سرودی از روانشاد مشیری می شود بازگو کرد:

سلام دریا، سلام دریا، فشانده گیسو گشوده سیما
همیشه روشن، همیشه پویا همیشه مادر، همیشه زیبا
سلام مادر، که می‌تراود، نسیم هستی، ز تار و پودت
همیشه بخشش همیشه جوشش همیشه والا همیشه دریا
سلام دریا، سلام مادر، چه می‌سرایی؟ چه می‌نوازی؟
بلور شعرت، همیشه تابان، زبان سازت، همیشه شیوا
چه تازه داری؟ بخوان خدا را، دلم گرفته، دلم گرفته
که از سرودم رمیده شادی، که در گلویم شکسته آوا
چه پرسی ازمن چرا خموشی هجوم غم رانمی‌خروشی
جدار شب را نمی‌خراشی، چرا بدی را شدی پذیرا
شکسته بازو گسسته نیرو، جدار شب را چگونه ریزم؟
سپاه غم را چگونه رانم، به پای بسته، به دست تنها؟
خروش گفتی چه چاره سازد صدای یک تن درین بیابان؟
خراش گفتی؟ که ره گشوده به زورناخن زسنگ خارا؟
بخوان خدا را، دلم گرفته، دلم گرفته، دلم گرفته
درین سیاهی، از آن افق‌ها، شبی زند سر، سپیده آیا؟

چاپ آگهی مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله ای «عملیات زیرسازی و رنگ آمیزی فضاهای اداری ساختمان مرکزی وزارت امور اقتصادی و دارائی ۱۴۰۴-۱۴۰۵»

رجوع به صفحه ۸

جناب آقای رجبعلی قربانزاده

انتصاب حضرتعالی به عنوان سرپرست محترم دفتر ریاست، روابط عمومی و امور بین الملل سازمان شیلات ایران را صمیمانه تبریک عرض می نماییم.

ضمن آرزوی توفیقات روز افزونتان، امید می رود حضورتان در این موقعیت خاص موجبات رشد و بالندگی این سازمان را بیش از پیش فراهم کند.

تحریریه روزنامه دریایی اقتصادسرآمد